

The Millie Arbesfeld
Midreshet Yom Rishon

Sunday Morning Learning Program for Women

WWW.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

*The
Shevatim -
Where Are
They Now?*

Rabbi Daniel Rapp
ר"ח כסלו תשע"ב • November 27, 2011

(1) מלכים א' (יא:כט-לא)

(כט) וַיְהִי בַעַת הַהִיא וַיִּרְבְּעוּ יֵצָא מִירוּשָׁלַם וַיִּמָּצָא אֹתוֹ אַחֲזִיָה הַשִּׁילְנִי הַנְּבִיא בַדְרֹךְ וְהוּא מִתְכַּסֶּה בְּשֵׁלֶמָה תְּדַשָּׁה וּשְׁנֵיהֶם לְבָדָם בַּשָּׂדֶה: (ל) וַיִּתְּפֹשׂ אַחֲזִיָה בְּשֵׁלֶמָה הַחֲדָשָׁה אֲשֶׁר עָלְיוֹ וַיִּקְרָעָהּ שְׁנַיִם עָשָׂר קָרְעִים: (לא) וַיֹּאמֶר לְיִרְבְּעֵם קַח לָךְ עֲשָׂרָה קָרְעִים כִּי כֹה אָמַר ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי קָרַע אֶת הַמַּמְלָכָה מִיַּד שְׁלֹמֹה וְנָתַתִּי לָךְ אֶת עֲשָׂרָה הַשְּׂבָטִים:

(2) מלכים א' (יד:ה-ט)

(ה) וְה' אָמַר אֶל אַחֲזִיָהוּ הִנֵּה אֲשֶׁת יִרְבְּעֵם בָּאָה לְדָרוֹשׁ דָּבָר מֵעִמָּךְ אֶל בְּנֵהּ כִּי חָלָה הוּא כִּזְה וְכִזְה תְּדַבֵּר אֵלֶיךָ וַיְהִי כַבָּאָה וְהִיא מִתְנַכְרָה: (ו) וַיְהִי כִשְׁמַע אַחֲזִיָהוּ אֶת קוֹל רִגְלֶיהָ בָּאָה בַּפֶּתַח וַיֹּאמֶר בְּאֵי אֲשֶׁת יִרְבְּעֵם לָמָּה זֶה אֶת מִתְנַכְרָה וְאֵנֹכִי שְׁלֹוֹחַ אֵלֶיךָ קָשָׁה: (ז) לְכִי אִמְרִי לְיִרְבְּעֵם כֹּה אָמַר ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר הִרְמִיתִיךָ מִתּוֹךְ הָעָם וְאַתָּנָךְ נָגִיד עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל: (ח) וְאַקְרַע אֶת הַמַּמְלָכָה מִבֵּית דָּוִד וְאַתָּנָךְ לָךְ וְלֹא הִיִּיתָ פֶּעֱבָדִי דָּוִד אֲשֶׁר שָׁמַר מִצְוֹתַי וְאֲשֶׁר הִלַּךְ אַחֲרַי בְּכָל לְבָבוֹ לַעֲשׂוֹת רַק הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָי: (ט) וְתִרְעַע לַעֲשׂוֹת מִכָּל אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ וְתִלְךָ וְתַעֲשֶׂה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרִים וּמִסְכּוֹת לְהַכְעִיסֵנִי וְאֵתִי הַשְׁלַכְתָּ אַחֲרַי גִּנְף: ס . . . (טו) וְהִכָּה ה' אֶת יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר יִנּוּד הַקְּנֵה בַמַּיִם וְנָתַשׂ אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל הָאָדָמָה הַטּוֹבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נָתַן לְאַבוֹתֵיהֶם וְזָרַם מֵעַבְרָ לְנֹהַר יַעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת אֲשֵׁרֵיהֶם מַכְעִיסִים אֶת ה':

(3) מלכים ב' (טו:כו-כט)

(כו) בַּשָּׁנָה חֲמָשִׁים וְשֵׁתִים שָׁנָה לַעֲזַרְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה מֶלֶךְ פָּקַח בֶּן רַמְלִיָהוּ עַל יִשְׂרָאֵל בְּשִׁמְרוֹן עֲשָׂרִים שָׁנָה: (כח) וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינָי ה' לֹא סָר מִן חַטָּאוֹת יִרְבְּעֵם בֶּן נְבֹט אֲשֶׁר הִחֲטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל: (כט) בַּיָּמֵי פָקַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בָּא תְּגַלַּת פְּלֹאֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיִּקַּח אֶת עֵינֹן וְאֶת אֶבֶל בֵּית מַעֲכָה וְאֶת יְנוּחַ וְאֶת קָדֵשׁ וְאֶת חֲצוֹר וְאֶת הַגְּלָעַד וְאֶת הַגְּלִילָה כֹּל אֶרֶץ נַפְתָּלִי וַיְגַלֵּם אַשּׁוּרָה:

(4) מלכים ב' (יח:ט-יב)

(ט) וַיְהִי בַשָּׁנָה הַרְבִּיעִית לְמֶלֶךְ חִזְקִיָהוּ הָיָה הַשָּׁנָה הַשְּׂבִיעִית לְהוֹשֵׁעַ בֶּן אֱלֹהֵי מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה שְׁלֹמֹנָסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל שְׁמָרוֹן וַיִּצַר עֲלֵיהֶם: (י) וַיִּלְכְּדֶהּ מִקְצֵה שְׁלֹשׁ שָׁנַיִם בַּשָּׁנָה שֵׁשׁ לְחִזְקִיָהוּ הָיָה שָׁנַת תְּשַׁע לְהוֹשֵׁעַ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל נִלְכְּדָה שְׁמָרוֹן: (יא) וַיְגַל מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת יִשְׂרָאֵל אַשּׁוּרָה וַיִּנְחַם בַּחֲלָח וּבַחֲבוּר נֹהַר גּוֹזָן וְעָרֵי מְדִי: (יב) עַל אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל ה' אֱלֹקֵיהֶם וַיַּעֲבְרוּ אֶת בְּרִיתוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֶבֶד ה' וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא עָשׂוּ:

(5) תלמוד בבלי – מס' סנהדרין (קי:)

משנה. עשרת השבטים אינן עתידין לחזור, שנאמר (דברים כ"ט) וישלכם אל ארץ אחרת כיום הזה, מה היום הולך ואינו חוזר - אף הם הולכים ואינן חוזרים, דברי רבי עקיבא. רבי אליעזר אומר: כיום הזה מה יום מאפיל ומאיר - אף עשרת השבטים שאפילה להן, כך עתידה להאיר להם. גמרא, תנו רבנן: עשרת השבטים אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר (דברים כ"ט) ויתשם ה' מעל אדמתם באף ובחמה ובקצף גדול. ויתשם ה' מעל אדמתם - בעולם הזה, וישלכם אל ארץ אחרת - לעולם הבא, דברי רבי עקיבא. רבי שמעון בן יהודה איש כפר עכו אומר משום רבי שמעון: אם מעשיהם כיום הזה - אינן חוזרין, ואם לאו - חוזרין. רבי אומר: באים הם לעולם הבא, שנאמר (ישעיהו כ"ז) ביום ההוא יתקע בשופר גדול וגו'. אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: שבקה רבי עקיבא לחסידותיה, שנאמר (ירמיהו ג') הלך וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה משבה ישראל נאם ה' לוא אפיל פני בכם כי חסיד אני נאם ה' לא אטור לעולם.

(6) רש"י (שם)

אין עתידים לחזור - ממקום שגלו, והא דאמרין בגמרא דירמיה החזירן - לא שהחזירן כולן - אלא מקצתם החזיר.

(7) תלמוד בבלי – מס' מגילה (יד:)

רבי יוחנן אמר: ירמיה לא הוה התם, שהלך להחזיר עשרת השבטים. ומנלן דאהדור - דכתיב (יחזקאל ז') כי המוכר אל הממכר לא ישוב, אפשר יובל בטל ונביא מתנבא עליו שיבטל? אלא מלמד שירמיה החזיר, ויאשיהו בן אמון מלך עליהן. דכתיב (מלכים ב' כ"ג) ויאמר מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח בית אל. וכי מה טיבו של יאשיהו על המזבח בבית אל? אלא מלמד שיאשיהו מלך עליהן.

(8) תלמוד בבלי – מס' יבמות (טז):

אמר רב יהודה א"ר אסי: עובד כוכבים שקידש בזמן הזה - חוששין לקדושין, שמא מעשרת השבטים הוא

(9) רמב"ם – פירוש המשניות – מס' סנהדרין (י' ג):

דור המבול אין להם חלק לעולם הבא ואין כו'. עשרת השבטים אינן עתידין לחזור שנאמר כו' - כבר זכרתי לך פעמים רבות שכל מחלוקת שיהיה בין החכמים שאינו בא לידי מעשה אלא שהוא אמונת דבר בלבד, אין צד לפסוק הלכה כאחד מהם

(10) עשרת הבטים – אלתר ולנר (עמ' 23)

ר' יצחק למפורנטי בספרו הגדול "פחד יצחק" אנציקלופדיה להלכה ולאגדה התקשה גם הוא בשאלה זו האם הלכה כרבי עקיבא במחלוקת זו והוא הולך בעקבות הרמב"ם שאין לקבוע הלכה כאשר אין הדבר בא לידי מעשה אלא אמונה בלבד והוא מוסיף שני תירוצים נוספים א' ההלכה היא כרבי עקיבא מחברו אבל לא מחבריו וכאן חולקים עליו גם רבי שמעון וגם רבי אליעזר סנהדרין ק"י ע"ב ותירוצו שני שרבי מכריע בסופו של דבר "רבי אומר באים הם לעולם הבא"

(11) יחזקאל (לז: יט-כד)

(יט) וְדַבֵּר אֲלֵהֶם פֶּה אָמַר ה' אֱלֹקִים הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת עֵץ יוֹסֵף אֲשֶׁר בְּיַד אֶפְרַיִם וְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל חֲבָרְיוֹ וְנִתְתִּי אוֹתָם עָלָיו אֶת עֵץ יְהוּדָה וְעֲשִׂיתָם לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ אֶחָד בְּיָדֵי: (כ) וְהָיוּ הָעֵצִים אֲשֶׁר תִּכְתֹּב עָלֵיהֶם בְּיַדְךָ לְעֵינֵיהֶם: (כא) וְדַבֵּר אֲלֵיהֶם פֶּה אָמַר ה' אֱלֹקִים הִנֵּה אֲנִי לֹקֵחַ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִלְכוּ שָׁם וְקִבְצָתִי אֹתָם מִסְּבִיב וְהִבֵּאתִי אוֹתָם אֶל אֲדָמָתָם: (כב) וְעֲשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמְלֶךְ אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם לְמֶלֶךְ וְלֹא יִהְיֶה עוֹד לְשְׁנֵי גוֹיִם וְלֹא יִחְצוּ עוֹד לְשִׁתֵּי מַמְלָכוֹת עוֹד: (כג) וְלֹא יִטְמְאוּ עוֹד בְּגִלּוּלֵיהֶם וּבְשִׁקּוּצֵיהֶם וּבְכָל פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֹתָם מִכָּל מוֹשְׁבֹתֵיהֶם אֲשֶׁר חָטְאוּ בָהֶם וְטַהַרְתִּי אוֹתָם וְהָיוּ לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לְאֱלֹקִים: (כד) וְעַבְדֵי דָוִד מְלֶךְ עָלֵיהֶם וְרוּעֵה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם וּבְמִשְׁפָּטֵי יִלְכוּ וְחֻקְתִּי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם:

(12) יחזקאל (מז: יג)

פֶּה אָמַר ה' אֱלֹקִים גֵּה גְבוּל אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֶת הָאָרֶץ לְשְׁנֵי עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל יוֹסֵף חֲבָלִים:

(13) חידושי הר"ן – מס' סנהדרין (ק:)

עשרת השבטים אינן עתידין לחזור. נראה ודאי שעל אותו הדור הרע בלבד אמרו שאינן עתידין לחזור ר"ל שאין להם חלק לעוה"ב לפי שסרו מאחרי ה' וספרו בגנותה של א"י, והכי מוכח דהאי עתידין לחזור ר"ל אם יש להם חלק לעוה"ב ואם יש להם חלק יחיו בתחיית המתים מדפליג ר' ואמר באין הן לעוה"ב שנאמר והיה ביום ההוא יתקע אלמא דהא בהא תליא, אבל לענין זרעם ודאי אם מעט ואם הרבה ישובו לימות המשיח ויעבדו את ה' והם נדחי ישראל אשר יאסוף אותם הש"ת דגמירי דלא כלה שיבטא, ואף בספר יחזקאל מזכיר כל השבטים ומחלק להם את הארץ ולא היה בישראל מי שחלק על זה ח"ו:

(14) רש"י – מס' סנהדרין (ק:)

וישליכם - משמע שיהו כולם גולין במקום אחד אל ארץ אחרת, והיינו עשרת השבטים שהגלם סנחריב והושיבם במקום אחד כדאמרינן (סנהדרין צד, א) שהולכים למדינת אפריקי, אבל שני השבטים לא גלו למקום אחד אלא נתפזרו בכל הארצות, ועליהם הוא אומר אשרקה להם ואקבצם (זכריה י').

15) אוצר המדרשים (איזונשטיין – אלדרד הדני (עמ' 2)

נודיע לאדונינו כי נתארח בינינו אדם אחד ושמו אלדרד הדני משבט דן, וספר לנו כי ארבעה שבטים הם במקום אחד, דן ונפתלי גד ואשר, שם המקום חוילה הקדומה אשר שם הזהב. ויש להם שופט עבדון שמו, ודנין בארבע מיתות בית דין ויושבים באהלים ונוסעים וחונים ממקום למקום, ונלחמים עם חמשת (צ"ל שבעת) מלכי כוש, ומהלך ארצם שבעה חדשים, אבל חמשה מאותם המלכים סובבים אותם מאחוריהם ומשני צדיהם ונלחמים עמם בכל עת, ומי שהוא רך לבב נותנים אותו לנחלת ה'. יש להם המקרא כלה, ואין קורין מגילה ממעשה אסתר, כי לא היו באותו הנס, ולא מגילת איכה כדי שלא לשבר את לבם, וכל תלמוד שלהם אין שם שום חכם אלא אמר יהושע מפי משה מפי הגבורה.

16) תוספות – מס' חולין (ב.)

הכל שוחטין - כתוב בהלכות ארץ ישראל דנשים לא ישחטו מפני שדעתן קלות ואין נראה דאפילו במוקדשין שוחטות לכתחלה

17) מרדכי (שם, אות תקעא)

כתב רבינו ברוך ראיתי כתוב בהלכות שחיטה שהביא רבי אלדרד בן מחלי הבא מעשרת השבטים אמר יהושע מפי משה מפי הגבורה כל הזוכה לה' ואינו יודע הלכות שחיטה אסור לאכול משחיטתו וכו' עד דאמר יהושע כל טבח שישחוט שחיטה שאינה הגונה בין בבהמה או חיה או עוף פגול הוא לא יאכל ולא ישחוט עד שיפנה אל הקדש למקום תפלה ואם ישחוט בלא ברכה פגול הוא ואם ישחוט ערום פגול ואם שכור פגול ואם שחט ולא היה עליו סודר [פי' על ראשו] פגול ואם לא הורחץ משכבת זרע ושכח ושחט פגול. אבל אסור לשחוט בימי אבלו והשחיטה אסורה מיד אשה מיד סריס מיד זקן לאחר שעברו עליו פ' שנה ומנער עד שימלא י"ח שנה ע"כ: וחומרא בעלמא הוא כל אלה הדברי ולא נהיגינן כותיה.

18) שו"ת יביע אומר להרב עובדיה יוסף – חלק ח' – אה"ע (סי' יא')

בענין עולי אתיופיה (הפלשים).

בס"ד, א' שבט תשמ"ה.

...אתה הראת לדעת שהיהודים הפלשים דינם כישראל לכל דבר, ואינם צריכים טבילה להכנס בקהל ה'. ואין לנו לחוש כלל לשמא נתערבו בהם גויים, שגדולה חזקה. וכבר חותי דעתי ביום ז' אדר א' תשל"ג, במכתב שהתפרסם ברבים שהפלשים יהודים לכל דבר, והסתמכתי על הרדב"ז והמהריק"ש הנ"ל...
 (ב) אולם לא אכחד כי ראיתי להגאון רבי יצחק אייזיק הלוי הרצוג זצ"ל, במכתבו מיום כ"ט אדר א' תשי"ד, למחלקה לתרבות תורנית לגולה שע"י הסוכנות היהודית, שכתב לפקפק ביהדותם של הפלשים מפני שראה שהחוקרים מנוי וגמור עמם שהפלשים הם בני גזע לא יהודי שנתגיירו אי פעם, ואם כן הרי ברור שלא נתגיירו על מנת לשמור את היהדות שלנו על פי התורה שבעל פה, אלא יהדות שבדו מלבם, ודינם כמי שנתגיירו על מנת לשמור כל התורה חוץ מדקדוק אחד מדברי סופרים, שאין מקבלים אותו (בכורות ל ב), ואם כן שמא אינם יהודים במוכח ההלכתי. וחזר על זה במכתבו מיום ג' שבט תשט"ו, כי שמא נתקבלו לגיור בבית דין של צדוקים, ואז יש לומר שאינם גרים, ולכן יש לגיירם בבית דין כשר, ואז תהיה להם תורת יהודים גמורים. עכת"ד. ונוראות נפלאתי מה ראה על ככה לדחות דברי גאוני עולם שקובעים בודאות שאין ספק שהם משבט דן, מפני דבריהם של חוקרים שמטילים ספק ביהדותם, ומי נדחה מפני מי, אתמהה...
 (ג) וראיתי בשו"ת ציץ אליעזר חלק י"ב (סימן סו), שהביא דברי הרדב"ז הנ"ל, ואף הוא כתב לפקפק ביהדותם של הפלשים...
 (ד) גם הלום שמעתי שהגאון רבי משה פיינשטיין שליט"א, כתב מכתב להר"מ טנדלר, ביום כ"ז סיון תשמ"ד, שאף שהרדב"ז כתב שאין ספק שהפלשים יהודים משבט דן...
 בהא סליקנא ובהא נחיתנא דליכא למיחש לפיסולי חיתון בעדת האתיופים, ומותרים לבוא בקהל ישראל ללא שום גיור אפילו לחומרא. והשי"ת יצילנו משגיאות ומתורתו יראנו נפלאות ויאיר עינינו במאור תוה"ק אמן

19) הפרדס (נ"ט - א') תשרי תשנ"ח - מאת הג"ר משה פיינשטיין

הנה כפי בקשתך באתי לאשר מה שכתבת בשמי לפני כמה שנים אודות "הפעלאשעס" שידוע מה שכתוב בשו"ת רדב"ז חלק שביעי סימן ט' שמשמע שמחזיקים כיהודים, אבל לדינא קשה לסמוך על זה שלא ברור אם הרדב"ז ידע היטב המציאות אודותם וגם ברור אם עד זמנינו לא נשתנה מצבם אבל לדינא אינם באיסור ממזרות וכעין שהרדב"ז מזכיר שם שהרי יש בהם כמה וכמה ספיקות ועיין בתשובתי שהארכתי בהגדרת איסור דרבנן בשתוקי ואסופי

ולגבי יהדותם נחשב לנו כספק ויש להצריכם גירות אמיתי קודם שהתירם לבוא בקהל אבל גם קודם גירותם יש להצילם משמד ומסכנה כדין כל ישראל שספק נפשות להקל גם שכאן הספק הוי בעצם יחוסם כיהודים וגם יש לידע שאפילו אם לדינא אינם יהודים מ"מ מאחר שחושבים שהם יהודים ומוסרים נפשם על יהדותם מחוייבים להצילם

והנה כשזכרת אין להביאם לא"י אלא א"כ יעברו גירות כדי שלא להרבות חשש הת בוללות אבל אם נתגירו כדין וכמו ששמעתי שעושים נחשבם ככל יהודים ויש לעזורם ולתומכם בכל צרכי חייתם בין בגשמיות בין ברוחניות ומאד נצטערת על מה ששמעתי שיש כאלו בא"י שמונעים בעניני רוחניות וגורמים ח"ו שיהיו אבודים מדת יהודי ונראה לי שכך נהוגים רק שצבע עורם הוא שחור דפשוט שיש לקרבם לא רק מצד שאינם גרועים משאר יהודים ואין לדינא חילוק במה שהם שחורים אלא גם שיש בהם הטענה שאולי הם גרים ונכללים במצות ואהבתם את הגר ואסיים בתקוה שישופר המצב ובזכות שמירת כל המצות נזכה כולנו לקיבוץ גליות ע"י משיח צדקנו

20) Rabbi Hershel Schachter – “Determining Jewish Identity: Ethiopian Jewry” – Journal of Halacha and Contemporary Society (vol.IX, Spring 1985, p. 160)

For our purposes this means that it would be necessary to consult an anthropologist to determine whether the first *safek* in our *sfek sfeka* ("perhaps they are not Jews") is valid. If through known trends and statistics it becomes clear that intermarriage and the like rendered a majority of Ethiopian Jews non-Jewish, then our *safek* is resolved, and so is our *mamzerut* problem. While they would not be Jews until their conversion, neither could they ever be *mamzerim*. If, however, research were to reveal that the majority are Jewish, then again our *safek* is eliminated, leaving us only one *safek* - are they *mamzerim*.

Only if the numbers are half and half - a most unlikely situation - or if the majority be impossible to determine, may we resort to the use of a *sfek sfeka* to reach our desired result: the granting to Ethiopian Jewry of a full share in our heritage.

This essay makes no pretensions to actual *psak*. For a practical conclusion to be reached, all the relevant facts would have to be determined and considered.

21) Karen Bacon, “A Biochemical Response to an Halakhic Challenge: The Case of the Ethiopian Jews” – The Torah U-Madda Journal (vol. 3 1991-1992, p.7)

This observation stands in stark contrast to the earlier studies suggesting that Ashkenazi and Sephardi Jews have remained largely isolated genetically from their non-Jewish hosts. Based on the biochemical genetic evidence, one can speculate that the Beta Israel are composed of significant numbers of African tribesmen who entered the community either through intermarriage or through non-halakhic conversions. In either case, the first part of the *sfek sfeka* that R. Schachter presented has been resolved. The evidence that the Beta Israel may not be Jewish eliminates any possible concern of *mamzerut* and thereby opens the door to their complete inclusion within the Jewish community.